

توصیه عباس عبدی به دولت:

به مجلس اجازه ندهید در کار اسنپ بک خرابکاری کند

نمی‌شکند؟» است. گرچه مخاطب و هدف اصلی این تولیدات آموزشی، مردم به معنای عموم هستند ولی اگر مسئولین نیز وقت بگذارند و آن را گوش کنند حتماً بهره فراوان خواهند برد؛ بویژه این که تاب‌آوری مسئولین می‌تواند به تاب‌آوری کشور منجر شود و بر عکس.

اول این که در عمل در گذشته می‌مانیم و فراموش می‌کنیم که فهم آن را برای ساختن آینده‌ای بهتر می‌خواستیم و درک ما از گذشته به تنهایی دردی را درمان نمی‌کند. در واقع گذشته تنها دندار مثل اقیانوسی است که هر چه فرو بریم به تفت آن نمی‌رسیم، و به جایی می‌رسیم که دیگر توان نفس کشیدن و بازگشت هم نداریم.

خطای دیگر این است که وقتی به گذشته برای قضاوت کردن و محکوم و حاکم کردن این و آن است، و چون دادگاه رسیدگی به گذشته فاقد آیین دادرسی و قضات مستقل است، هیچگاه پرونده‌های این‌بسته‌نمی‌شود، فرصتی برای ورود به آینده پیش نمی‌آید. نمونه اخیر آن و در شرایطی که اکنون با فعال شدن بند اسنپک مواجهیم دنبال مقصربی از بند مزبور هستند تا او را دادگاهی کنند! کسانی که خودشان ۶ قطعه‌نام قبیله را در دامن ایران گذاشتند، فردمطلعی هم نوشته بود که «قطعنامه علیه ایران صادر کردند و کسی مسئولیت آنها نمی‌پذیرد حالا دنبال مسئول پیدا کردن برای بازگشت آنها هستند. این یعنی نه می‌خواهیم و نه می‌توانیم از این وضعیت عبور کنیم.

اکنون وقت پرسیدن "چه باید کرد است. این که مکرر گفته می‌شود، اروا باصلاحیت حقوقی و سیاسی و اخلاقی را برای احیای مکانیسم ماشه ندارد یا برای گفتگوهای غیرمستقیم با آمریکا صراف‌در حوزه هسته‌ای و مشروط بر پذیرش حق غنی سازی و عدم حمله نظامی آمریکا به ایران هنگام مذاکرات آماده‌ایم، مسالهای را حل نمی‌کند. در واقع به زبان دیگری می‌گوییم اسنپک را فعال کنید، ما آماده‌ایم.

تا اینجا همه مسالهای نیست پرسش این است که بعدش چه خواهید کرد؟ این که برخی افراد در سیما می‌آیند و غیرمسئولانه می‌گویند اجرای شدن اسنپک ک فرقی باالان ندارد و از تحریم‌های آمریکا بدتر نیست یادآور همان گزاره‌های مشهور قبلی است که قطعنامه‌ها را کاغذی می‌دانست.

چه باید کرد؟ اولین کار با مدیریت پرتونده‌هسته‌ای متمرکز و روشن و هماهنگ باشد. در واقع وفای درون ساختاری در این مسئله باید صد در صدی باشد. اجازه خرابکاری هم به مجلس و افرادی بی‌مسئولیت داده نشود. کوچک‌ترین اختلاف درون ساختاری مسالماز است. دومین کار باید ابتکار و ایده‌های روشنی رو به آینده داشت و آنها را روی میز گذاشت. اسیر ذهنیت‌های گذشته شدن و یک پا بودن می‌تو سیاست ایران، فاجعه‌بار خواهد بود. بسیار دشوار است که مسئولیت پیشاپیش شکسته شده است.

وضعیت کنونی ایران تهدیدآمیز و خطرناک است ولی به همان اندازه فرصت مناسبی برای انجام تغییراتی است که امید را در دل جامعه ایرانی دوباره زنده کند. تغییراتی که مثل گذشته اثر و متناقض نباشد که در نهایت، چوب تغییرات را بخوریم ولی از نان آن محروم شویم. با توجه به این که ارائه هر پیشنهادی مستلزم داشتن اطلاعات دقیق و تسلط کارشناسی است لذا صلاحیت دادن چنین پیشنهادی را ندارم و معتقدم که اغلب افراد عادی هم فاقد این صلاحیت هستند و بهتر است از ورود به جزئیات پرهیز کنند. ولی ما انتظار داریم که داریم، این که شعارهای بی اثر ندهید. برای مصالحه جهت منافع ملی که بزرگ‌ترین فضیلت و وظیفه سیاستمدار است آماده باشیم.

بدانیم که عیار افراد و حکومت‌ها در نحوه مواجهه آنها هنگام شکست و ضعف و هنگامی که شرایط علیه اوست معلوم می‌شود و نه در زمانی که دنیا به کام است. این عیار است که تصمیم‌کننده تاب‌آوری یک فرد یا سیستم است. اصراری به تعلیق یادآدمی غنی‌سازی، مذاکره با عدم مذاکره مستقیم یا غیرمستقیم ندارم. اینها فی‌بر نتیجه است. ولی اسیر گذشته نباید شد. نگاه به آینده و تأمین منافع مردم و کشور و ایجاد امید بر اسیر خیالات شدن مقدم است. هیچ پیش‌فرضی در برابر این هدف اعتبار و تقدسی ندارد.

وکیلی عضو هیئت رئیسه مجلس دهم:

امتیاز دولت چهار دهم شخص «رئیس جمهور» است

سرویس سیاسی – یک عضو هیئت رئیسه مجلس دهم، تأکید کرد: از نگاه بنده تنها امتیاز دولت چهاردهم به شخص رئیس جمهور باز می‌گردد و ویژگی‌های شخصی ایشان همچنان رئیس‌جمهور را در قله امید آفرینی نگه‌داشته است.

دولت چهاردهم قدم‌های خوبی در زمینه آزادی‌های اجتماعی برداشته است

وی در ادامه اظهار کرد: دولت چهاردهم قدم‌های خوبی در حوزه رفع فیلترینگ برداشته است. دولت قدم‌هایی در حوزه آزادی‌های اجتماعی و فرهنگی مقابله با ولایت و طرح‌های انسدادی برداشته است. دولت چهاردهم انگیزه زیادی برای جدل داخلی ندارد. یک آرایش نسبی در داخل وجود دارد. اما در عین حال دولت چهاردهم اشکالاتی دارد. دولت چهاردهم در حوزه‌های اقتصادی، به نوعی دولت انفعالی است. دولت در حوزه اقتصادی یک دولت انتظاری است.

دولت چهاردهم قدم‌های خوبی در زمینه آزادی‌های اجتماعی برداشته است

وی در ادامه تأکید کرد: در ستاد دولت انسجام طراوت و شادابی لازم را شاهد نیستیم. در ست است که دولت چهاردهم در شرایط ویژه تشکیل شد، اما به نظر می‌آید با گذشت یکسال برای رئیس‌جمهور مشخص شده است که کدام‌یک از راه‌کار آمد بستند

رئیس‌جمهور تحت تأثیر «صدلی» قرار نگرفت

وی افزود: «دست فرمان» دولت در مقیاس این بحران‌ها کارساز نیست. به خصوص در حوزه ناترازی‌ها هاساسی مانند آب و برق مردم باید شاهد تحرک بیشتری باشند. تنها امتیاز دولت چهاردهم به شخص رئیس‌جمهور باز می‌گردد. رئیس‌جمهور همچنان خودش است و انگیزه قدرت و ثروت در ایشان وجود ندارد. رئیس‌جمهور همچنان با زبان مردم پسند سخن می‌گوید. رفتار رئیس‌جمهور مردم‌پسند است. رئیس‌جمهور تحت تأثیر صدلی قرار نگرفته است. این ویژگی‌ها همچنان رئیس‌جمهور را در قله امید آفرینی نگه‌داشته است. اما دولت فقط رئیس‌جمهور نیست. صرفاً عملکرد رئیس‌جمهور روی امید مردم تأثیر ندارد. آنچه که در جامعه امید خلق می‌کند برآیند عملکرد کلیت دولت است.

گفت‌ها بیشتر همان گفته‌های قبلی بود. اما نگفت‌ها مهم بود. این که نگفت تنگه هرمز را می‌بندیم. نگفت از انبئی‌تی خارج می‌شویم. نگفت اسنپک مهم نیست. نگفت نمی‌دانستم در برجام مکانیسم ماشه هم تعبیه شده. نگفت از بیانیه جبهه اصلاحات اعلام برائت می‌کنم. نگفت از قول رفع فیلترینگ منصرف شده.

این بار در مقابل رئیس‌جمهور پزشک‌یان نه مجریان صدا و سیما که سه‌چهرهٔ سیاسی – رسانه‌ای با سه گرایش اصلاح‌طلب، اعتدال‌گرا و اصول‌گرا نشسته بودند.

چنان‌که قبل‌تر نوشتیم جای گرایش دیگر و سردبیر رسانه‌ای با تم غیر سیاسی خالی بود حالا چه اقتصادی و چه اجتماعی یا فرهنگی، اما در مجموع بهتر از مجریانی بودند که اگر بخواهند خودشان باشند سرو کارشان با جریان حاکم بر این سازمان است که عادل فردوسی‌پور و رضا رشیدپور و علی ضیا و احسان علی‌خانی و سروش صحت را هم برنافتند چه رسد به مجری‌بی‌که با رئیس‌جمهور دل‌دهدو قلوبه بگیرد و اگر گوش به گوش نقش مستقلی ایفا نمی‌کند.

از طرف دیگر اگر قرار با چالش با رئیس‌جمهوری بود از یک سئو رهبری بر حمایت از او تأکید ورزیده و از جانب دیگر وضعیت کشور خاصی و قدری ملتهب است و چنین امکانی فراهم نیست. از این رو قطعاً اگر جنگ ۱۲ روزه در گرفته بود زوج جلیلی – جلیلی به قول بچه‌های امروزی عمراً زیر بار مصاحبه با این سه می‌رفتند!

مسعود پزشک‌یان مقابل سه‌چهره نشسته بود که دو نفر با دو رسانه شناخته می‌شوند و یکی اگر چه رسانه عمومی ندارد ولی با رسانه‌های اصلاح‌طلب رفتاری نزدیک دارد و خود نیز یک عکاس خوش ذوق در عکاسی پیش‌رفت محسوب‌نداشته است.

خود رئیس‌جمهور را می‌توان در این مصاحبه به روزنامهٔ اطلاعات تشبیه کرد که نه به خاطر آنچه می‌نویسد که به خاطر آن که مثل کیهان به عالم و آدم انگ نمی‌زند شناخته شده و سست مردم خود داعی را دو سر پرست بعدی هم ادامه دادند. بر این اساس است که این نوشته مدعی است مه‌تر از «گفت‌های پزشک‌یان» گفت «های او بود و» که ناگفته‌های او.

گفت‌ها بیشتر همان گفته‌های قبلی بود. اما

سیاسی

به بهانه مصاحبه متفاوت با سه فعال رسانه‌ای – سیاسی؛

«نگفت»‌های پزشک‌یان مهم‌تر از «گفت»‌های او

مهرداد حدیر
فعال سیاسی و رسانه‌ای

پزشک‌یان فراتر از نهج البلاغه رفت‌ه و دکتر سروش نیست که هم داروساز است هم فیلسوف. هم ادیب و مولانا شناس و هم قرآن پژوه و از هر فنی به جز ابطنی که برخی مطالبات اصلاح طلبانه با

واقعیت‌های اجتماعی را به صراحت مطرح کرد علیرضامعزی هم پرسش مناسبی پرسید که با این است که تصمیم سخت بگیرد یا نه. این احتمال وجود دارد که موافقت با کاندیداتوری پزشک‌یان و از قول رفع فیلترینگ منصرف شده.

تمام تأکید او این بود کاری را که از عهده او برآید انجام می‌دهد مثل قانون حجاب و عفاف که گفت بلند نیستم اجرا کنم تا نگویند تمرد کرده ولی زیر بار نرفت و وقتی به عنوان دستاو رد دولت طرح شد نماینده اصول‌گرای رادیکال سکوت کرد. این همان قانونی است که هر هفته در نماز جمعه

مواذی در گفت در لیه سقوط قرار داریم. منتها تصمیم سختی که مراد معزی بود احتمالاً گذاشت. کاری را که از اختیار او خارج باشد نیز با تعامل پی‌گیری می‌کند نه با دعوا چون اختلافات داخلی را از جنگ خطرناک‌تر می‌داند.

در توصیف روزنامه اطلاعات می‌گویند می‌توانست مثل همتای قدیمی خود نشود اما نشده. در توصیف پزشک‌یان هم می‌توان گفت نه به هم حوریمرسی شباهت دارد که تا پرسیدند

با رئیس‌جمهوری آمریکا دیدار می‌کنید محکم گفت: نخیر و نه مانند او وعده ساخت یک میلیون مسکن در سال را می‌دهد بلکه می‌پردازد یا فکر نکردند برای این همه بارگذاری اطراف تهران به آب نیاز است؟! مثل احمدی‌نژاد هم شعار ندادو البته از تجربه حسن روحانی بهره برده و به دنبال شایش با دیگر نهادهای نیست. البته روحانی هم به شدتی نبود که تبلیغ می‌کردند و حرص شان از جای دیگر است.

اگر رئیس‌جمهور باب‌بیل اصول‌گرایان بر سر کار آمده بود و قرار بود به جز تکرار هزار باره جملاتی بسادو کلمه فرصت و ظرفیت حرف دیگر هم بر زبان آورد چه بسا می‌گفت یا انتظار داشتند بگوید از انبئی‌تی خارج می‌شویم. از ۶۰ درصد هم بیشتر غنی‌سازی می‌کنیم. اسنپ‌بک‌اثری ندارد. سفیران اروپا را اخراج می‌کنیم. به زودی روسیه بر او کرایز پیروز می‌شود و هندسه جهان را تغییر می‌دهیم. پزشک‌یان اما هیچ یک از اینها را نگفت هر چند بنای تقابل هم ندارد و نظر خود را منتقل می‌کند. توجه او را در «فرقه آتسوف» هم این بود که امروز و فردا نمی‌کند بلکه نمی‌خواهد با چالش و تنش حل‌کند و به دنبال اجماع‌سازی است. تسویف از سسوف می‌آیند و محمد علی ابطنی به عدم اصطلاح مدعی را بر گرفته از دعای ایزموزه به کار برد تا ادبیات مشترک ایجاد کند غافل از این که

نمادی که هنوز حرف دارد، اما...!

جمهوری اسلامی در عرصه فرهنگ و به خصوص سینما به دوران خاتمی در وزارت ارشاد بازمی‌گردد. مانند حمایت از سینمای حمایتی و هدایتی، جلوگیری از نقش آفرینی چهره‌های منتسب به سینمای قبل از انقلاب و ... سیدمحمد خاتمی از معدود سیاستمداران شایک پوش و خوش لباس، حتی از دهه ۶۰، محسوب می‌شود و اهمیت ویژه‌ای به ظاهر و استایل شخصی خود می‌دهد به طوری که حتی در ۸۱ سالگی و در روی تخت بیمارستان نیز آثار رنگ کردن دقیق و منظم و موزون دورشته از ریش‌های کنار لب‌ها به سمت پایین دیده می‌شود؛ آیکون بصری اختصاصی سیدمحمد خاتمی!

اما دوران ریاست‌جمهوری هشت‌ساله خاتمی قطعاً شروع یک دوران جدید در جمهوری اسلامی بود. دورانی که "سیاست" و "رسانه" ناگهان از پست‌و در آمدو از جنبه رفتمان "اقتصاد" و "سازندگی" بیرون آمد و "حرف اول" جامعه شد. خنرف مخالفان و منتقدان خاتمی و دوم خرداد!

در این دوران، تعداد نشریات تا ۲۵۰ در ۱۳۷۶ به بیش از ۱۰۰۰ رسید؛ در دوران خاتمی بود که طبقه متوسط به میدان آمد و جولان داد و البته با سر خوردگی به کوکمک کرد. پدرش واقعیت این است که سید محمد خاتمی پیروز اولین رقابت جدی ریاست‌جمهوری در دوران بعد از صدر انقلاب بود. با رویدادی سابقه دوم خرداد ۱۳۷۶، با اولین رای اعتراضی میلیونی، و وارد نردبان قدرت شد. ولی به دلایل مختلف از جلسه کاراکتر محافظه‌کار یزدی (!) عازقه و دغدغه چندیانی به بهر معندی، مدیریت و هزینه دادن و به سرانجام رساندن این موقعیت تاریخی نداشت، شاید آن‌تنز معروف مصداق پیدا کرده است که هیچ‌پام دوم خرداد را گرفتند، جز خود سید محمد خاتمی!

سید محمد صدر خاطره قابل‌تأملی از اولین

یکشنبه ۹ شهریور ۱۴۰۴، ۷ ربیع الاول ۱۴۴۷، ۳۱ آگوست ۲۰۲۵، شماره ۴۷۷۷، صفحه ۷

آقای ارقعی همچنان واهمه دارد که مورد هجوم تندروها قرار بگیرد و به جای راه‌حل دیپلماتیک از ادبیات نامتسب با اقتضائات روز استفاده می‌کند. رفیق سابق خودشان که زیر علم رضا پهلوی رفته یک کلمه ننوشته است!

آری! آنچه پزشک‌یان نگفت و همین که ادبیات کیهان و صداوسیما جلی و جلیلی و خطبه‌های علم الهادی مششهد و چند تا امام جمعه دیگر را تکرار نکرد مهم‌تر است از آنچه گفت حتی جایی که گفت: پول در این مملکت گم می‌شود یا کی گفته هر که حجاب ندارد عفاف ندارد یا دوست ندارد کسی زندانی سیاسی باشد یا چند نفر در کیهان و صداوسیما جلی و جلیلی و خطبه‌های شورای عالی فضای مجازی مانع رفع فیلترینگ هستند و به جای نگاه قشری از عدالت و انصاف و راستی گفت.

بالبین همه معیار مردم برای قضاوت درباره عملکرد دولت بر اساس معیشت است و او بهتر می‌داند هر قدر هم در هسته‌ای حق یا ما باشد اگر کار با اسنپک گره بخورد بر اقتصاد اثر می‌گذارد.

آنچه بیش از همه او را نرنجانده اسارد صلاحیت‌هاست. کم‌این که بارها خود را مثال زد

و این که برای حل مشکلات نمی‌تواند از مدیرانی استفاده کند که در این وضعیت نقش داشته‌ند یا این حال مسیر را مهم‌تر از آدم‌ها دانست.

عجبا که نماینده اصول‌گرایان رادیکال نه از بستن تنگه هرگز گفت و نه از خروج از انبئی‌تی و میدان بیشتر در دست ابطنی و معزی بود و حتی می‌توان گفت عبدالله گنجی حرفی برای گفتن نداشت و به خاطر همین از او انتقاد کنند.

اصول‌گرایی رادیکال حرفی برای گفتن ندارد جز این که اسنپک را گردن خودتان را در طلب آن ببرد. بیندازد و بگوید اگر ررسی بود آب و برق قطع نمی‌شد!

برنامه پزشک‌یان روشن است. به جای سر و کله زدن با تندروهای مجلس اختیار را به شورای عالی امنیت ملی منتقل کرده و بر آن است برای مهار تندروها از رهبری کمک بگیرد و آنها را سرجای خوب‌بنشانند.

شدن و بی‌حرمتی واهمه دارد: "خوئی محمد آمده‌از مشکلات دولت گفت که آقای خاتمی را کلافه کرده‌به طوری که پس از ملاقات با رهبری و علم نتیجه، به هیأت دولت گزارش داده گر به افتاده مدتی گریه کرده و نیز در جلسه شورای اقتصاد هم تعادل را از دست داده و بر سر وزرا فریاد کشیده است (خاطرات هاشمی رفسنجانی ۲۶ فروردین ۱۳۷۷)"

عباس عبدی تحلیلگر ارشد اصلاح طلبان هم از دیدار خود با رئیس‌جمهور اصلاحات در آغاز و پایان دوره ریاست‌جمهوری‌اش خاطره جالبی دارد:

"یک‌ماه بعد از انتخاب خاتمی در سال ۱۳۷۶ با او در ساختمان ریاست‌جمهوری ملاقات کردم ولی برای صحبت رادیو را روشن و صدای آن را بلند کرد (برای جلوگیری از شنود احتمالی) گفتم که طبعاً به محل کارش اعتماد ندارد بعداً درست می‌شود. اما در ۱۳۷۹ نیز که با او در سعاد آباد ملاقات کردم با هم رادیو را روشن و بلند کرد!"

سید محمد خاتمی سیاستمداری است که در هدف خود تقریباً موفق است: حفظ چهره و محبوبیت خود، اما در خود سیاست به مفهوم پیدا کردن راه، نه!

از منظر روانشناختی سید محمد خاتمی ویژگی‌های شخصیتی اجتنابی (avoidant personality traits)، دارا است، جایی که

خاتمی ترجیح می‌داد در گرگ‌ری پرهیز کند، که این امر طبق مدل‌های روانشناسی شخصیت DSM، می‌تواند نشانه‌ای از ترس از شکست یا وابستگی بیش از حد به هارمونی گروهی باشد و منجر به تلاش اصلاحات شد، در واقع خاتمی می‌خواهد همیشه پیروز و محبوب بماند و نماد اولیه خود را حفظ کند، این برای او از هر چیز مهم‌تر است! خاتمی را از منظر روانشناسی اجتماعی می‌توان به عنوان یک چهره نیمه کارزماتیک توصیف کرد که توانایی جذب حمایت عاطفی را داشت، اما فاقد ویژگی‌های مقتدرانه (authoritarian traits) است. این ویژگی‌ها در مجموع باعث شد خاتمی از ایجاد بلل ارتباطی بین رای دهندگان و حاکمیت ناکام بماند، در برابر فشارها – که اصل طبیعی سیاست است – سرگردم بماند و حتی کرسی ریاست‌جمهوری را به‌احمدی نژادی تحویل دهد که کاملاً نقاط ضعف خاتمی را می‌شناسخت و بر اساس آنها، رویکرد خود را تنظیم کرده بود.

از گفتگوی تمدن‌ها تا آشتی ملی، از آشتی ملی تا "تکرام می‌کنم" و از "تکرام می‌کنم" تا سکوت و انسداد، چه میراثی از سیدمحمد خاتمی بر جا خواهد ماند؟ آیا خاتمی که اینک در آستانه دهه نهم‌زندگی خود قرار دارد، در سپهر سیاست ایران باز هم می‌تواند نقش آفرینی کند یا آنکه به‌خاطره تاریخی ایران‌پان سپرد شده است؟

درب‌های اتوماتیک
۰۲۲-۹۱۲۹۲۴۶۰۰ - ۰۸-۹۱۷۱۶۳۱۰۰

درب‌های اتوماتیک
Automatic Doors

۴۴۴۲۴۹۶۶
۴۴۴۲۴۹۹۹

پرتیراژترین و با سابقه ترین نشریه جزیره کیش

گسترده ترین شبکه اطلاع رسانی داخلی منطقه آزاد کیش

اقتصاد کیش

روزنامه